

”Björnabjörnens” tillkomst

När gräsmattan mellan vägarna som går mot Örnsköldsvik och Husum stod klar år 1974, höjdes röster om att det skulle vara en lämplig plats för en björn av något slag. En björn som skulle stå som symbol för Björnabygden.

Ett möte sammankallades där Kristoffer ”Kebbe” Näslund deltog. Han lovade att om en björn kunde ordnas skulle han som grundplåt bidra med tio tusen kronor, vilket var en god början. En grupp bestående av bland andra Helge Vestin och Martin Dahlberg valdes att undersöka möjligheten att få en björn huggen i sten.

Stenhuggare Berg vid Öviks stenhuggeri kontaktades och han var villig att hugga ut en björn i sten med villkor att ett lämpligt stenblock av finkornig granit anskaffades och transporterades till hans huggeri i stan. Martin frågade mig om jag kunde ordna en lämplig sten eftersom jag skötte stensprängningen vid Mo-Dos skogsvägsbyggen och jobbade mycket med stenar. Jag drog mig till minnes att under mina strövtåg i skog och mark ha sett en stor sten ovanför landsvägen vid Kravvattnet där en del stenar användes till vägtrummor. Där hade en del sten kilats loss. Detta var innan betongrören och plaströren gjorde sitt intåg. I sällskap med Martin tittade vi på tänkta sten och stenhuggare Berg hämtades för att bedöma lämplighet. Han tyckte att stenen var passande och bestämde storlek på blocket som skulle kilas loss. Detta blev en uppgift som Martin och jag utförde.

Därefter kontaktades Axel Persson, lastbilsägare som även hade en baklastare med vilken han fraktade stenblocket till landsvägen där lastbilen stod. Stenen lastades på flaket och sedan ställdes färden till stenhuggeriet.

Eftersom arbetet med att hugga ut björnen utfördes under tid när annat arbete saknades, dröjde det mer än ett år innan björnen var klar och kunde hämtas. Arbetet var utfört till full belåtenhet. Berg har genom åren fått mycket beröm för sitt svåra men fina arbete. Pengarna som Kebbe bidrog med räckte även till en del kringarbeten.

Björnen har under årens lopp varit utsatt för olika händelser. Bland annat tände en zigenarfamilj en brasa under björnens mage för att laga mat. Ägaren till bensinmacken ringde till Kebbe och tyckte att han skulle komma och köra bort dem. Det hela löste sig genom att en kund på macken gick dit och fick dem att släcka elden och flytta sig.

En annan händelse utspelades en sommarnatt när några överförfriskade dansbesökare prövade krafterna genom att stjalpa omkull nalle, men dagen efter ställdes han på benen igen av några starka Björnakarlar.

Denna skildring av björnens tillkomst har tecknats ur minnenas arkiv av Bengt Larsson, Björnaby